AH 448
2026Z22746

Antwoord van minister Sterk (Langdurige Zorg, Jeugd en Sport), mede namens de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (ontvangen 26 oktober 2026)

Vraag 1.

Heeft u het onderzoek van Nieuwsuur gelezen en wat is uw reflectie hierop? [1]

Antwoord vraag 1

Ja, de verhalen van de jongeren over wat er gebeurd is in Huize Soria in Spanje zijn verschrikkelijk. Wat deze jongeren hebben meegemaakt kan en mag absoluut niet. Dit soort praktijken moet worden uitgesloten.

Vraag 2.

Op welke manier gaat u zorgen dat de jongeren, die hier onder vreselijke omstandigheden moesten leven, hulp krijgen om te verwerken wat er is gebeurd? Deelt u de mening dat deze jongeren erkenning verdienen? Wat is uw rol daarin?

Antwoord vraag 2

Ik vind het van belang dat deze jongeren de ondersteuning en nazorg krijgen die nodig is. Daarom ga ik in overleg met gemeenten en andere betrokken partijen hoe een vorm van begeleiding te organiseren voor deze jongeren als zij vastlopen in het vinden van juiste zorg en ondersteuning.

Vraag 3.

Kunt u analyseren waarom hier niet is ingegrepen door een toezichthoudende instantie en dit bericht naar buiten komt door journalistiek onderzoek? Kunt u daarbij in beeld brengen hoe vaak er melding is gedaan door jongeren of hun omgeving, waar deze meldingen terecht zijn gekomen en wat er mee is gedaan?

Antwoord vraag 3

De IGJ heeft geen bevoegdheden om toezicht uit te voeren op jeugdhulp in het buitenland. Wel heeft de IGJ naar aanleiding van meldingen over Huize Soria deze jeugdhulpaanbieder destijds opgedragen het afsprakenkader buitenlands zorgaanbod te volgen en hen gevraagd te leren van de gebeurtenissen. De IGJ registreert meldingen en signalen over zorgaanbieders niet specifiek onder de categorie ‘buitenlands jeugdhulp’. De IGJ kan daarom geen betrouwbare cijfers geven over het aantal meldingen over Nederlandse jeugdigen in buitenlandse jeugdhulp.

Het externe en onafhankelijke onderzoek naar buitenlandplaatsingen door SAVE Jeugdbescherming wordt 2 november gepubliceerd. Als de uitkomsten van dit onderzoek er liggen, ga ik met gemeenten, GI's en Jeugdzorg Nederland in gesprek over welke aanvullende vragen er nog liggen en welke aanvullende stappen, zoals onderzoek, nodig zijn.

Vraag 4.

Bij wie ligt primair de verantwoordelijkheid voor het toezicht en wie had hier moeten ingrijpen? Is dat de onderaanbieder, de jeugdzorgaanbieder, de gemeente of de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ)? Deelt u de mening dat het toezicht en de verantwoordelijkheden te versnipperd zijn, waardoor uiteindelijk niemand eindverantwoordelijk is?

Vraag 5.

Hoe kan het dat de 'behandelvisie' en 'behandelmethodiek' van Huize Soria evident niet voldoen aan kwaliteitsstandaarden of basale bepalingen over veiligheid en dat kinderen daar toch zijn geplaatst? Wie had hierop moeten toezien en moeten ingrijpen?

Antwoord vraag 4 en 5

Toezicht/controle op en verantwoordelijkheden rondom de veiligheid en kwaliteit van zorg zijn, vanuit specifieke expertises en taken, bij verschillende partijen belegd. Dit ontslaat partijen echter niet van de eigen verantwoordelijkheden en, daar waar van toepassing, de verantwoordelijkheid om in te grijpen. Gemeenten hebben op grond van de jeugdwet de wettelijke plicht om kwalitatief goede jeugdhulp aan te bieden. Daar vallen ook de toegepaste methodieken onder. Deze plicht is ook van toepassing op jeugdhulp in het buitenland. Een gemeente, gecertificeerde instelling of jeugdhulpaanbieder die ervoor kiest jeugdhulp in het buitenland in te zetten, moet zich ervan vergewissen dat wordt voldaan aan de in Nederland geldende eisen, de internationale regelgeving en de wet- en regelgeving van het ontvangende land.

Als het gaat om toezicht op de veiligheid en kwaliteit van jeugdzorg geboden in Nederland, is de IGJ verantwoordelijk voor dat toezicht. De IGJ heeft echter geen bevoegdheden om in het buitenland toezicht te houden. Dit is de taak van de toezichthoudende instantie in dat land. Die kan die taak vervullen als de procedure van de Centrale autoriteit (Ca) gevolgd wordt. Als er bij de IGJ-signalen of meldingen binnenkomen over het plaatsen van jongeren door jeugdzorgaanbieders in het buitenland, dan kan de IGJ een melding doen bij de inspectie van het desbetreffende land.

Vraag 6.

Herinnert u zich het antwoord op Kamervragen over uitbuiting van kinderen in Franse gastgezinnen en waarin u verwijst naar de geldende protocollen en het stelsel?[2] Deelt u de mening dat dit nieuwe onderzoek laat zien dat deze protocollen niet voldoende zijn om de kwaliteit van hulp en de veiligheid van jongeren te garanderen?

Antwoord vraag 6

Ik vind dat jeugdhulp zoveel mogelijk in Nederland geboden moet worden en zie de noodzaak voor extra maatregelen. Daarom werk ik aan wetgeving waarin wordt vastgelegd dat alleen bij hoge uitzondering in het buitenland aangeboden mag worden. Deze uitzondering moet expliciet in het belang van het kind zijn en plaatsing moet verlopen volgens de verplichte procedure van de Ca.Ook wil ik dat er meer bekendheid komt over het verplicht volgen van de procedures bij de Ca. Over de uitwerking van regelgeving en de communicatie ben ik in gesprek met veldpartijen, toezichthouders en kennisinstituten. In afwachting van deze wetswijziging heb ik gemeenten gevraagd om nieuwe plaatsingen van jeugdigen in het buitenland waar mogelijk op te schorten, totdat nieuwe regelgeving van kracht is. Ik heb hen dringend verzocht om uiterst terughoudend om te gaan met plaatsingen in het buitenland.

Vraag 7.

Hoe is het te verantwoorden dat er tientallen miljoenen naar een zeer omstreden methode gaan en dat hier niet op is ingegrepen? Wie houdt er financieel toezicht op een doelmatige besteding van middelen?

Antwoord vraag 7

De inkoop en financiering van jeugdzorg verloopt via de gemeente die de jeugdzorg inkoopt. De gemeente is verantwoordelijk voor de rechtmatigheid van gedeclareerde zorg en ondersteuning op grond van de Jeugdwet.

Vraag 8.

Deelt u de mening dat ‘meer aandacht voor de verplichte procedures bij de Centrale Autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden’ en ‘het verbeteren van het Afsprakenkader Buitenlands Zorgaanbod Jeugd,’ waar u op wijst in antwoord op Kamervragen uit februari, niet voldoende is maar dat ingrijpen nodig is? Zo ja, gaat u ingrijpen en wat gaat u doen?

Antwoord vraag 8

Ik zie de noodzaak voor extra maatregelen en ik werk daarom aan wetgeving waarin wordt vastgelegd dat jeugdhulp in Nederland plaats moet vinden en alleen bij hoge uitzondering in het buitenland. Die uitzondering moet expliciet in het belang van het kind zijn en moet volgens de verplichte procedure van de Ca verlopen. In de tussentijd heb ik gemeenten gevraagd om nieuwe plaatsingen van jeugdigen in het buitenland waar mogelijk op te schorten, totdat nieuwe regelgeving van kracht is. Ik heb hen dringend verzocht om uiterst terughoudend om te gaan met plaatsingen in het buitenland. Daarnaast heeft mijn collega van JenV alle GI's gevraagd na te gaan of er sprake is van plaatsingen in het buitenland op peildatum 1 oktober 2026. Tenslotte heb ik alle gemeenten gevraagd met jeugdhulpaanbieders en GI’s, na te gaan welke jeugdigen op dit moment in het buitenland geplaatst zijn, of de verplichte procedure is gevolgd en of zij daar passende jeugdhulp ontvangen. Als de procedure Ca niet is gevolgd, heb ik gemeenten verzocht deze alsnog in gang te zetten.

Vraag 9.

Klopt het eerder gegeven antwoord dat er in 2024 twaalf jongeren in het buitenland zijn geplaatst, of is er nu andere informatie voorhanden?[3] Hoeveel jongeren zijn sinds de decentralisatie in 2015 in het buitenlandgeplaatst voor hulp? Kunt u dit in kaart brengen of anders een schatting geven?

Antwoord vraag 9

Er is geen uniforme registratie van het aantal jeugdigen dat in het buitenland is geplaatst. Wel heeft de Ca informatie over het aantal bij de Ca ontvangen verzoeken voor buitenlandse plaatsingen, die ik reeds met u gedeeld heb. Ik ben me ervan bewust dat de verplichte procedure van de Ca niet altijd is gevolgd door partijen, waardoor het totaaloverzicht ontbreekt. Daarom pas ik regelgeving aan en doe ik samen met de VNG uitvraag naar 1-op-1-plaatsingen waarbinnen ik ook beter zicht wil krijgen in plaatsingen in het buitenland.

Vraag 10.

U schreef eerder dat plaatselijke aanbieders moeten toezien dat wordt voldaan aan Kinderrechten en de Jeugdwet[4], wie hoort in te grijpen als dit niet gebeurt?

Antwoord 10

Een gemeente, GI of jeugdhulpaanbieder die ervoor kiest jeugdhulp in het buitenland in te zetten, moet zich ervan vergewissen dat wordt voldaan aan de in Nederland geldende eisen, de internationale regelgeving en de wet- en regelgeving van het ontvangende land. Zij zijn hier te allen tijde verantwoordelijk voor. Bij een plaatsing in het buitenland dienen zij specifiek aandacht te besteden

aan het waarborgen van goede kwaliteit van zorg. Zoals eerder aangegeven houdt de IGJ geen toezicht in het buitenland. Als een Nederlandse jeugdhulpaanbieder een jeugdige heeft geplaatst bij een zorgvoorziening in het buitenland én de verplichte procedure van de Ca niet gevolgd heeft, kan de IGJ – indien signalen hiervan bij de IGJ bekend zijn – deze jeugdhulpaanbieder aanspreken, onderzoek (laten) doen, verbetermaatregelen verzoeken en indien nodig de verbetermaatregelen opvolgen.

Vraag 11.

Is het Afsprakenkader Buitenlands Zorgaanbod Jeugd inmiddels aangepast zodat ook de rechtspositie van Jongeren wordt versterkt? Zo ja, wat is er precies aangepast? Zo nee, waarom is dit nog niet gebeurd?

Antwoord vraag 11

Het Afsprakenkader Buitenlands Zorgaanbod Jeugd is eerder opgesteld door de VNG, IGJ en Jeugdzorg Nederland en is niet meer actueel. Zoals ik in het debat op 30 september jongstleden heb aangegeven, veranker ik momenteel in wetgeving dat jeugdhulp in Nederland plaats moet vinden en alleen bij hoge uitzondering in het buitenland. Die uitzondering moet expliciet in het belang van het kind zijn en moet volgens de verplichte procedure van de Ca verlopen. Over de uitwerking van regelgeving en de communicatie ben ik in gesprek met veldpartijen, toezichthouders en kennisinstituten. Daarin heeft de rechtspositie van jongeren mijn nadrukkelijke aandacht.

Vraag 12.

Hoe kijkt u terug op uw uitspraken dat u geen aanvullend onderzoek wil doen? Deelt u de mening dat dit nieuwe onderzoek laat zien dat er wel aanvullend onderzoek nodig is om te verbeteren en jongeren erkenning te geven?

Antwoord vraag 12

Ik begrijp uw vraag naar onafhankelijk onderzoek. Ik vind het belangrijk om zorgvuldig vast te stellen welke lessen we moeten trekken en of er nog extra maatregelen nodig zijn om herhaling te voorkomen. De staatssecretaris van JenV heeft een uitvraag gedaan bij alle GI’s naar aantallen plaatsingen in het buitenland. Op verzoek van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, vindt een onafhankelijk onderzoek plaats bij jeugdbeschermingsorganisatie Samen veilig Midden-Nederland (SAVE) die jongeren in Huize Soria heeft geplaatst. Dit onderzoek zal zo spoedig mogelijk worden afgerond. Als onderzoek is gepubliceerd, ga ik samen met de staatssecretaris van JenV in gesprek met gemeenten, GI’s en Jeugdzorg Nederland over welke aanvullende vragen er nog liggen en welke aanvullende stappen nodig zijn. Ik informeer uw kamer hierover voor het WGO op 30 november 2026.

Vraag 13.

Kunt u garanderen dat er momenteel geen enkele jongere meer in een onveilige situatie in het buitenland zit?

Antwoord vraag 13

Ik heb alle gemeentes gevraagd, samen met jeugdhulpaanbieders en GI’s, om na te gaan welke jeugdigen op dit moment in het buitenland geplaatst zijn, of de verplichte procedure is gevolgd en of zij daar passende jeugdhulp ontvangen. Als de procedure Ca niet is gevolgd, heb ik gemeenten verzocht deze alsnog in gang te zetten.

Vraag 14.

Kunt u deze vragen binnen de geldende termijn beantwoorden en in ieder geval ruim voor het wetgevingsoverleg Jeugd op 30 november a.s. naar de Kamer sturen?

Antwoord vraag 14

Ja.

[1] NOS, 20 oktober 2026, 'Tientallen miljoenen jeugdzorggeld naar extreme behandelmethode in Spanje', www.nos.nl/nieuwsuur/artikel/2635898-tientallen-miljoenen-jeugdzorggeld-naar-extreme-behandelmethode-inspanje.

[2] Aanhangsel Handelingen II, vergaderjaar 2025-2026, nr. 1309.

[3] Aanhangsel Handelingen II, vergaderjaar 2025-2026, nr. 1309.

[4] Aanhangsel Handelingen II, vergaderjaar 2025-2026, nr. 1309.